

54. İmtihanda Başarılı Olmanın Çaresi Sabır ve Sebattır

Mü'min, hayatı boyunca sürekli bir imtihan-dadır. İmtihanda başarılı olmanın çaresi ise sabır ve sebatır: "Ey mü'minler, sabredin, sebatkâr olun, müteyakkız olun ve Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz." (Âl-i İmrân, 3/200)

Uğrunda sıkıntı çekilmeyen, bela ve musibete uğranılmayan gaye, dava olamaz. Gayeyi dava hâline yükselten, katlanılan sıkıntı ve eziyetlerdir. Bir davanın başarıya ulaşması sancısız olmaz. Mü'min, zamansız gelen meşakkatleri sabırla karşılar. Paniklemez. O zor günlerin adamıdır. O, çileyle yoğrulmayı kaderi bilir. Yunus'un ifade ettiği gibi bir menzilden bir menzile yol alır.

Bu yol uzundur, menzili çoktur,
Geçidi yoktur, derin sular var.

Dava adamı, davasına aşk derecesinde bağlıdır. Sevgilinin cefalarına katlanarak sadakatini gösterir. Allah'tan gelen her şeyi kabullenir.

"Gelse celalinden cefa,
Yahut cemalinden vefa,
İkisi de cana sefa,
Kahrın da hoş, lüftun da hoş." der.

Efendimiz bir hadislerinde şöyle buyurur:

"Cennette birtakım köşkler vardır ki onların ne üstlerinden asıldıkları bir yer, ne altlarından onları tutan bir direk vardır."

"Yâ Resûlallah, onlara sahipleri nasıl girerler?"

Efendimiz: "Onlar kuşlar gibi köşklarine girerler, çıkarlar." buyurdu.

"Yâ Resûlallah, bunlar kimlere aittir?" Allah Resûlü: "Hastalıklara, ağrılara, belalara düçar olan ve bu hâllere sabreden kimseler içindir." buyurdu.

İmamı Azam Ebu Hanife'ye kadılık teklif edilir. Kabul etmeyince ona işkence yaparlar. İmamı Azam'ın annesi, "Ah, oğlum! İlmin sana eza ve cefadan başka bir şey getirmedir" deyince İmam, "Üzülme anacığım, onlar bana dünyayı vermek istiyor, bense ahireti istiyorum. Ahirette Allah'ın azabına maruz kalmaktansa, dünyada işkenceye katlanırım." der ve ahiret saadeti için dünya sıkıntılarını katlanır.

Kahve Sohbetleri Hangi Dersi Veriyordu?

İnsan imanının nispetinde merhamet ve sabır sahibidir. İnsanların imana ermeleri, güneşin üzerinde doğup battığı her şeyden daha değerlidir. Bu sırrı kavrayan Hak dostları bu yolda ciddi imtihanlara maruz kalırlar. Günümüzden bir tablo arz edelim:

M. Fethullah Gülen Hocaefendi, vaazlara başladıktan sonra önce cami, sonra avlu dolmuş, daha sonra cemaat sokaklara taşmaya başlamıştı. Ancak o bundan hiç de memnun görünmüyordu. Aklı fikri gençlerdeydi:

Nerede bu gençler, diye soruyordu. Sonunda:

Madem camiye gelmiyorlar, biz onların yanına gidelim, dedi. Kahve sohbetlerine başlamaya karar verince hepimiz karşı çıktık. Ancak o çok kararlıydı. İlk kahve sohbeti İzmir Mersinli'de İstasyon Dibi Kahvesi'nde yapılacaktı.

Kahvenin içinde Mao, Lenin resimleri var. Herkes tavlanın okeyin başında. İnsanlar oyun oynuyor, "Bu da nereden çıktı!" diye laf atanlar oluyordu. Daha sonra "Şu gericiye bak, kesin şunun sesini!" gibi sözlü sataşmalar ve hakaretler başladı. Hatta önüne doğru şişeler bile atıyorlardı. Bizim hâlimiz kalmadı. O da duyuyor, ama duymaz gibi konuşmasına devam ediyordu. Sanki başka bir boyuttaydı.

Sohbet tam üç buçuk saat sürmüştü. Bir saat hakaretlere aldırmandan geçti. Sonra sorular gelmeye başladı. Sohbet yavaş yavaş kahvedeki insanların ilgisini çekmişti. Materyalistler, "Madde mi evvel yaratıldı, ruh mu?" gibi soruları arka arkaya sormaya başlamışlardı. O, her soruyu büyük bir ciddiyetle ele alıyor, kalbi tatmin, aklı ikna edici cevaplar veriyor ve yeni soruları bekliyordu. Dinleyicilerin çoğu ayakta kaldı.

Sene 1968'di. 28 kahve sohbeti oldu. Aradan birkaç yıl geçti geçmedi. Bir gün caminin avlusunda oturanlar adet olduğu üzere birbirimizi tanıyalım dedik. Herkes isminin ya başına ya sonuna, "Falan kahve sohbetinden, filan kahve sohbetinden" gibi ibareler koyuyordu.⁷¹

"Kahve sohbetleri" başlıklı yazıdan bir kısmını aktardığımız bu tarihe sosyoloji ve insan

psikolojisi adına önemli değerler aktaran hadisedeki Muhterem Hocamızın tavrı da imanla sabrın nasıl ayrılmaz bir bütün olduğunu gösteriyor. İmanımız nispetinde imtihan olacak, imanımız nispetinde sevecek ve imanımız nispetinde sabredeceğiz.